

ΔΑΜΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ

Εδάφιο μνήμης: «Διότι εκ των λόγων σου θέλεις δικαιοσύνη, και εκ των λόγων σου θέλεις καταδικασθή.» Ματθ. 12/ιβ' 37.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιακ. 3/γ' 1-12, Δευτ. 6/ς' 6,7, Λουκά 9/θ' 51-56, Παρ. 16/ις' 27, Ματθ. 7/ζ' 16-18.

Τα λόγια έχουν τρομερή δύναμη. «Λόγος λαληθείς πρεπόντως» (Παρ. 25/κε' 11) – κάποιο εγκώμιο, ένα ποίημα, μία ιστορία, μπορεί να διαμορφώσει σε βάθος τη ζωή. Τα λόγια μας μπορεί να παραμείνουν για μέρες ή και χρόνια. Τα παιδιά για παράδειγμα, ρουφάνε σαν σφουγγάρια τις λέξεις. Γι' αυτό και μιλάνε πολύ καλά όποια γλώσσα ακούνε. Επομένως, αυτά που ακούνε, προδιαγράφουν τη μελλοντική τους πορεία. Ο τρόπος επικοινωνίας των γονέων αντιγράφεται από τα παιδιά τους.

Ο γραπτός λόγος είναι εξίσου δραστικός και έχει ακόμη μεγαλύτερη διάρκεια. Και ο ισχυρότερος όλων, είναι ο Λόγος του Θεού. Δείτε: «Λύχνος εις τους πόδας μου είναι ο λόγος σου, και φως εις τας τρίβους μου» (Ψαλμ. 119/ριθ' 105) και «Εν τη καρδία μου εφύλαξα τα λόγια σου, διά να μη αμαρτάνω εις σε» (Ψαλμ. 119/ριθ' 11). Ο Ιησούς τράβηξε την προσοχή των μαθητών από τις προσωρινές ευλογίες σε κάτι μεγαλύτερης ζωτικής σημασίας: «Ο ι λόγοι τους οποίους εγώ λαλώ προς εσάς, πνεύμα είναι και ζωή είναι» (Ιωάν. 6/ς' 63).

Τα λόγια μπορούν να ηρεμήσουν και να διαβεβαιώσουν ή να δηλητηριάσουν και να μολύνουν. Πόσες φόρες είπατε κάτι για το οποίο αργότερα μετανιώσατε;

Αυτήν την εβδομάδα ο Ιάκωβος έχει να μας πει σπουδαία πράγματα για τα λόγια.

Κυριακή 9 Νοεμβρίου

ΕΥΘΥΝΗ

Διαβάστε Ιακ. 3/γ' 1. Τι τονίζει ο Ιάκωβος για την ευθύνη;

Οι διδάσκαλοι στην εκκλησία και στα Χριστιανικά σχολεία έχουν μεγάλη ευθύνη επειδή διαμορφώνουν το νου και την καρδιά των ακροατών τους. Μάλιστα επηρεάζουν και όσους βρίσκονται στο κοντινό τους περιβάλλον. Όσο περισσότερα ξέρουμε τόσο μεγαλύτερη είναι η ευθύνη μας για τη χρήση και τη μετάδοση αυτής της γνώσης. Στην είσοδο της βιβλιοθήκης στο Tyndale House στο Κέμπριτζ της Αγγλίας, υπάρχει μία πλάκα στην οποία αναγράφεται: «Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου» (Παρ. 9/θ' 10). Δεν είναι ο άνθρωπος το μέτρο όλων, αλλά ο Θεός, και κάθε αληθινή γνώση ξεκινάει και τελειώνει με Αυτόν. Δυστυχώς, όσο η γνώση αυξάνεται τόσο η εξάρτησή μας από τον Θεό δείχνει να ελαττώνεται. Λέγεται ότι η επιστήμη λειτουργεί ανεξάρτητα από τον Θεό. Ορισμένοι μάλιστα καθηγητές θεολογίας προκειμένου να γίνουν αξιόπιστοι, μπορεί να χρησιμοποιήσουν μεθόδους που δεν αφήνουν περιθώρια για πίστη. Ως αποτέλεσμα, η πίστη αποδυναμώνεται στην καρδιά τόσο των καθηγητών όσο και των σπουδαστών. Όσο όμως καθηγητές και σπουδαστές επιζητούν πρώτα να εκπαιδευτούν για την αιωνιότητα, τότε ο κόπος της μάθησης θα είναι πολύτιμος. Ο Παύλος γνώριζε το μέγεθος της ευθύνης, γι' αυτό και φρόντισε να εκπαιδεύσει και να χειροτονήσει ηγέτες για τις εκκλησίες που είχε ιδρύσει (Πράξ. 14/ιδ' 23 συγκρίνετε με Τίτο 1/α' 5). Επιπλέον, έδωσε οδηγίες στον Τιμόθεο για το πώς να προσέχει το κοπάδι του Θεού από ποιμένες που δεν έχουν εμπειρία και σοφία (δείτε Α' Τιμ. 1/α' 3-7, 3/γ' 2-6, 6/ς' 2-5, Β' Τιμ. 2/β' 14,15), προειδοποιώντας επίσης ότι ορισμένοι «πάντοτε μανθάνουσι, και ποτέ δεν δύνανται να έλθωσιν εις την γνώσιν της αληθείας» (Β' Τιμ. 3/γ' 7). Οι γονείς έχουν την ευθύνη να διδάξουν τα παιδιά τους, τα οποία με τη σειρά τους θα επηρεάσουν τους άλλους. Για την ακρίβεια, όλοι μέσω του παραδείγματός μας επηρεάζουμε τους γύρω μας. Πόσο σημαντικό είναι να ζητάμε από τον Θεό την σοφία που μας την έχει υποσχεθεί (Ιακ. 1/α' 5), για να ακολουθήσουμε το δικό Του πρότυπο επιρροής. Γιατί όλοι, είτε προς το καλό είτε προς το κακό, επηρεάζουμε τους άλλους.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε, όσους σας έχουν επηρεάσει θετικά. Τι έκαναν; Πώς σας επηρέασαν; Πώς μπορείτε να κάνετε το ίδιο σε άλλους;

Δευτέρα 10 Νοεμβρίου

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ

«Διότι εις πολλά ππαιόμεν άπαντες» (Ιακ. 3/γ' 2). Πόσο αναζωογονητική ομολογία, δεδομένου της έμφασης που δίνει ο Ιάκωβος στη συμπεριφορά! Ωστόσο, αυτή η πραγματικότητα δεν πρέπει να θολώσει το πιστεύω μας για το ιδανικό του Θεού για μας ως αντιπροσώπους Του στη γη.

«Εάν τις δεν ππαιή εις λόγον, ούτος είναι τέλειος ανήρ, δυνατός να χαλιναγωγήση και όλον το σώμα» (εδ. 2). Από αυτό το εδάφιο καταλαβαίνουμε ότι μπορεί κάποιος να μην κάνει απόπημα με τα λόγια. Η σημασία των λόγων μόλις που υπερεκτιμάται. Οι σκέψεις γίνονται λόγια και στη συνέχεια πράξεις. Τα λόγια επίσης ενισχύουν τον τρόπο που σκεφτόμαστε. Έτσι, δεν επηρεάζουν μόνο τις δικές μας ενέργειες αλλά και τις πράξεις των άλλων. Μέσω της ομιλίας διασυνδεόμαστε. Στο μάθημα αυτής της εβδομάδας θα δούμε διάφορες απεικονίσεις για την δύναμη της γλώσσας. Οι τρεις πρώτες εστιάζουν στο πώς κάτι τόσο μικρό μπορεί να έχει τεράστια επίδραση: το χαλινάρι μπορεί να δαμάσει ένα άλογο, το πηδάλιο να γυρίσει ένα πλοίο, και μία φλόγα να κάψει ένα δάσος.

Ποια είδη θετικής «δύναμης του λόγου» βρίσκουμε στην Αγία Γραφή; Δείτε Δευτ. 6/ς' 6,7, 23/κγ' 23, Ψαλμ. 40/μ' 3, Παρ. 10/ι' 20,21, 12/ιβ' 25, Ματ. 2/β' 6,7, Λουκά 4/δ' 22, Ρωμ. 10/ι' 6-8.

Τα παιδιά επηρεάζονται εύκολα, αλλά όπως τα δέντρα όσο μεγαλώνουν γίνονται πιο άκαμπτα. Υπό μία έννοια, όλοι είμαστε ως ένα σημείο δάσκαλοι, είτε στο σπίτι είτε στην εκκλησία. Επειδή τα λόγια μας έχουν τόσο μεγάλη επιρροή, είναι σημαντικό να γεμίζουμε τις σκέψεις μας με τον Λόγο του Θεού από την αρχή της ημέρας. Άλλωστε, τι τρέφει τις σκέψεις και τα λόγια μας; Το Πνεύμα του Θεού ή μήπως κάτι άλλο; Δεν πρέπει να υποτιμάμε τις τεράστιες αλλαγές που φέρνει ο Λόγος του Θεού (Ψαλμ. 33/λγ' 6 συγκρίνετε με Β' Κορ. 4/δ' 6) σε σχέση με άλλες πηγές. Τα λόγια είναι τόσο ισχυρά που μερικές λέξεις μόνο αρκούν για να καταστρέψουν κάποιον για το υπόλοιπο της ζωής του. Από την άλλη, τα θετικά λόγια μπορούν να δώσουν δύναμη και να εμψυχώσουν κάποιον για όλη του τη ζωή.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο προσεκτικοί θα ήσασταν εάν κρατούσατε δυναμίτη; Πώς θα πρέπει να συμπεριφέρεστε με κάτι ισχυρότερο του δυναμίτη;

Τρίτη 11 Νοεμβρίου

«ΜΙΚΡΑ» ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΊΝΑΙ ΜΕΓΑΛΑ

Διαβάστε Ιακ. 3/γ' 3-5. Τι κοινό έχουν αυτές οι δύο απεικονίσεις και πώς σχετίζονται με τη γλώσσα;

Τόσο το χαλινάρι στο στόμα ενός αλόγου, όσο και το πηδάλιο ενός πλοίου, είναι μικρότερα σε σχέση μ' αυτό που ελέγχουν. Ωστόσο, με μία μικρή κίνηση, η κατεύθυνση, τόσο του αλόγου όσο και του πλοίου, αλλάζει ολοκληρωτικά. Κατά τον ίδιο τρόπο, «και η γλώσσα είναι μικρόν μέλος, όμως μεγαλαυχεί» (εδ. 5). Ένας λόγος, ένα βλέμμα, μία κίνηση, μπορεί να δείχνουν μικρά, το καθένα όμως μπορεί να μετατρέψει έναν φίλο σε εχθρό ή να αλλάξει μία κακή κατάσταση σε κάτι καλό. «Η γλυκεία απόκρισις καταπραΰνει θυμόν, αλλ' ο λυπηρός λόγος διεγείρει οργήν» (Παρ. 15/ιε' 1). Φανταστείτε ένα άλογο και ένα πλοίο να κινούνται με μεγάλη ταχύτητα, προς την λάθος όμως κατεύθυνση. Όσο πιο γρήγορα τόσο πιο πολύ απομακρύνονται από τον προορισμό τους. Το καλύτερο είναι να σταματήσουν και να γυρίσουν πίσω το συντομότερο. Το ίδιο συμβαίνει και με τα λόγια μας. Εάν μία συζήτηση παίρνει λάθος τροπή, καλό είναι να σταματήσουμε αμέσως.

Διαβάστε Λουκά 9/θ' 51-56. Πώς απάντησε ο Ιησούς στην πρόταση των μαθητών Του; Ποια ήταν τα αποτελέσματα και τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτήν την ιστορία;

Αν και οι μαθητές είχαν βιβλικό επιχείρημα (Β' Βασ. 1/α' 10,12), ο Ιησούς απέρριψε την πρότασή τους. Η επίπληξή Του άλλαξε την κατάσταση. Η ιστορία τελειώνει με την αναφορά: «Και υπήγον εις άλλην κώμην» (Λουκά 9/θ' 56). Ο Ιησούς χρησιμοποίησε την απόρριψη των Σαμαρειτών για να δώσει ένα μάθημα ζωής στους ακολούθους Του. Πάνω στην ένταση, όταν τα αισθήματα ανάβουν και θέλουμε να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας, μπορούμε να σκεφτούμε το παράδειγμα του Ιησού και να «προχωρήσουμε».

«Όπως οι σταγόνες της βροχής σχηματίζουν το ποτάμι, έτσι και τα μικρά πράγματα φτιάχνουν τη ζωή. Η ζωή μπορεί να είναι ήρεμη σαν ποτάμι, γαλήνια και ευχάριστη, ή μπορεί να είναι ανακατεμένη με λάσπη και βρωμιές.» Ε. Χουάιτ, That I May Know Him, σ. 209.

ΣΚΕΨΗ: Ποια είναι ορισμένα από τα «μικρά» πράγματα στη ζωή σας που μπορεί τελικά να μην είναι και τόσο «μικρά»;

Τετάρτη 12 Νοεμβρίου

«ΦΥΛΑΤΤΕ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ ΣΟΥ

Σε όλους μας έχει συμβεί. Κάτι το οποίο είπαμε να παίρνει τόσο μεγάλες διαστάσεις, σε σημείο που δεν το αναγνωρίζουμε. Όπως λέει ο Ιάκωβος: «ιδού ολίγον πυρ πόσον μεγάλην ύλην ανάπτει» (3/γ' 5).

Διαβάστε προσεκτικά Ιακ. 3/γ' 6. Τι λέει για τη δύναμη που έχουν τα λόγια μας να μολύνουν όλο μας το είναι; Γιατί αυτό το εδάφιο θα έπρεπε να μας κάνει να τρέμουμε προτού μιλήσουμε;

Ενώ η φωτιά, στη συμβολική γλώσσα έχει εξαγνιστική έννοια (Ησ. 4/δ' 4, Ζαχ. 13/ιγ' 9), τις περισσότερες φορές έχει καταστρεπτική έννοια (δείτε για παράδειγμα Ναυή 6/ς' 24, 11/ια' 9,11, Α' Σαμ. 30/λ' 3, Ματθ. 7/ζ' 19), συμπεριλαμβανομένου και των κακών συμβουλών (Παρ. 16/ις' 27, 26/κς' 21). Η φλόγα δεν ξεκινά απλώς μία μεγάλη φωτιά, αλλά μπορεί και να προκαλέσει ολοσχερή καταστροφή με απίστευτη ταχύτητα. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα λόγια μπορούν να καταστρέψουν φιλίες, γάμους και υπολήψεις. Μπορούν να επηρεάσουν τόσο την ψυχολογία ενός παιδιού που να καταστρέψουν την αυτοεκτίμησή του και την μελλοντική του αύξηση. Η αμαρτία ήρθε στη γη από μία, φαινομενικά, αθώα ερώτηση (δείτε Γέν. 3/γ' 1). Κατά τον ίδιο τρόπο εισέβαλλε και στον ουρανό. Ο Εωσφόρος, «άρχισε να υπαινίσσεται αμφιβολίες για τους νόμους που διοικούσαν τις ουράνιες υπάρξεις» Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 5. Έτσι, δεν είναι υπερβολικό να πούμε ότι η γλώσσα «μεγάλην ύλην ανάπτει» (Ιακ. 3/γ' 5). Ενώ είναι αλήθεια ότι όταν ειπωθεί κάτι παραμένει για πάντα και δεν μπορεί να αναιρεθεί, πρέπει να κάνουμε το μέγιστο δυνατό για να ελαττωθεί η ζημιά. Τα βήματα που κάνουμε για να διορθώσουμε τα λάθη μας, μας προφυλάσσουν από το να επαναλάβουμε τα ίδια λάθη. Για παράδειγμα, μετά από την επικοινωνία που είχε με τον Θεό, ο προφήτης Νάθαν επέστρεψε στον Δαβίδ για να διορθώσει το λάθος του (δείτε Β' Σαμ. 7/ζ' 1-17). Ο Πέτρος έκλαψε πικρά που απαρνήθηκε τον Χριστό και έδειξε την ειλικρινή μετάνοιά του (Ιωάν. 21/κα' 15-17). Τη γλώσσα «ουδείς των ανθρώπων δύναται να δαμάσκη» (Ιακ. 3/γ' 8), ωστόσο ο Λόγος του Θεού μάς προειδοποιεί «φύλαττε την γλώσσαν σου από κακού, και τα χείλη σου από του να λαλώσι δόλον» (Ψαλμ. 34/λδ' 13). Μόνο το Πνεύμα του Θεού μπορεί να μας βοηθήσει να ελέγχουμε τα λόγια μας (δείτε Εφεσ. 4/δ' 29-32).

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Ιακ. 3/γ' 6-8. Γιατί αυτά τα εδάφια πρέπει να μας κάνουν προσεκτικότερους στα λόγια μας; Γιατί πρέπει να μάθουμε να αντιλαμβανόμαστε τη δύναμη για το καλό και το κακό που έχει το στόμα μας;

Πέμπτη 13 Νοεμβρίου

ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΕΣ

Διαβάστε Ιακ. 3/γ' 9-12. Τι θέλει να πει ο Ιάκωβος με τα παραδείγματα της πηγής, της συκιάς και της αμπέλου που χρησιμοποιεί;

Η έκφραση ευλογίας και κατάρας από το στόμα ενός Χριστιανού, είναι ανησυχητική. Τι θα λέγατε για κάποιον που κατά τη διάρκεια της εβδομάδας παρευρίσκεται σε χώρους με έντονες βωμολοχίες, και το Σάββατο πηγαίνει στην εκκλησία να ακούσει τον Λόγο του Θεού; Τι θα λέγατε για κάποιον που λέει σπουδαία πράγματα για τον Ιησού, και αργότερα λέει αισχρά ανέκδοτα; Αυτές οι εικόνες θα πρέπει να μας ενοχλούν πνευματικά επειδή έρχονται σε αντίθεση με αυτό που ξέρουμε ως σωστό. Το ίδιο στόμα που ευλογεί τον Θεό, αργότερα λέει ένα αισχρό αστείο; Ποιο είναι το πρόβλημα σ' αυτήν την αντίθεση;

Ο Ιάκωβος χρησιμοποιεί το παράδειγμα μιας πηγής. Η ποιότητα του νερού εξαρτάται από την πηγή. Και η ρίζα είναι αυτή που καθορίζει τον καρπό (συγκρίνετε με Ματθ. 7/ζ' 16-18). Παρομοίως, εάν έχουμε μέσα μας τον Λόγο του Θεού, το έργο Του θα είναι έκδηλο στη ζωή μας. Αυτή η αλήθεια μάς απελευθερώνει από το βάρος να «αποδείξουμε» την πίστη μας. Η αγνή θρησκεία βασίζεται στην πίστη που δεν χρειάζεται πιστοποίηση, όπως το καθαρό νερό της πηγής δεν χρειάζεται καμία άλλη ένδειξη πέρα του ότι κυλάει φυσικά από αυτήν. Βέβαια, κάποιος θα μπορούσε να πει: «Εάν κοιτάξουμε τη ζωή αφοσιωμένων ακολούθων του Θεού στις άσχημες τους στιγμές (ο Μωυσής σκότωσε, ο Δαβίδ μοίχευσε κτλ), δεν είναι εύλογο να αμφισβητήσουμε την πιστότητά τους;»

Το θέλημα του Θεού είναι να μην αμαρτάνουμε (Α' Ιωάν. 2/β' 1). Ωστόσο, μετά την Πτώση, ο Θεός προνόησε για τη συγχώρεσή μας σε περίπτωση που αμαρτήσουμε, η οποία βασίζεται στην πίστη μας στην σταυρική Θυσία (συγκρίνετε με Ψαλμ. 32/λβ' 1,2). Το γεγονός είναι ότι η αμαρτία φέρνει θλίψη, ενώ η υπακοή ευλογίες. Ο Μωυσής πέρασε 40 χρόνια βοσκώντας πρόβατα στην έρημο ώστε να ξεμάθει την εκπαίδευση που τον οδήγησε στο φόνο, και ο Δαβίδ είδε το γιο του να πεθαίνει και την οικογένειά του να διαλύεται. Είναι αλήθεια ότι μπορούμε να συγχωρεθούμε για τις αμαρτίες μας, το πρόβλημα ωστόσο είναι ότι οι συνέπειες αυτών των αμαρτιών παραμένουν, φέρνοντας καταστρεπτικά αποτελέσματα, και όχι μόνο σε μας αλλά και στους γύρω μας. Πόσο καλύτερα θα ήταν εάν πέφταμε στα γόνατα ζητώντας περισσότερο δύναμη για νίκη, από ότι να ζητάμε συγχώρεση για τις αμαρτίες μας και τη ζημιά που προκαλέσαμε.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε για τη δύναμη του λόγου από το βιβλίο της αδ. Χουάιτ, Λ.Ζ. σ. 259-262.

«Ευρισκόμενοι σε μία συντροφιά που επιδιόεται σε ανόητες συζητήσεις, ως προσπαθήσουμε να αλλάξουμε το θέμα της συνομιλίας κατά το δυνατό. Με τη χάρη του Θεού πρέπει να σταλάξουμε αθόρυβα λέξεις ή να ξεκινήσουμε ένα θέμα που θα στρέψει τη ροή της συζήτησης σε ωφέλιμο κανάλι... Περισσότερο απ' ότι κάνουμε, χρειάζεται να αναφερόμαστε στις πολυτιμότερες πείρες μας. Πρέπει να μιλούμε για το έλεος και την τρυφερότητα του Θεού, για το απaráμιλλο βάθος της αγάπης του Σωτήρα. Τα λόγια μας πρέπει να είναι λόγια δοξολογίας κι ευχαριστίας. Αν η αγάπη του Θεού έχει καταλάβει τη διάνοια και την καρδιά, αυτή θα εξωτερικευθεί στη συνομιλία. Δεν θα είναι δύσκολο να μεταδώσουμε αυτό που αποτελεί μέρος της πνευματικής μας ζωής. Μεγάλες σκέψεις, ευγενείς φιλοδοξίες, καθαρή αντίληψη της αλήθειας, ανιδιοτελείς προθέσεις, λαχτάρα για ευσέβεια κι αγιότητα, θα μεταφραστούν σε λόγια που αποκαλύπτουν το είδος του θησαυρού της καρδιάς. Όταν ο Χριστός με τον τρόπον αυτόν αποκαλύπτεται στην ομιλία μας, αυτή θα έχει τη δύναμη να κερδίσει ψυχές για τον Κύριο.» Ε. Χουάιτ, Λ.Ζ. σ. 261,262.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Το πρόβλημα με τα λόγια, για τους περισσότερους από μας, είναι ότι βγαίνουν εύκολα. Μιλάμε χωρίς να έχουμε σκεφτεί. Πώς μπορούμε να μάθουμε να σκεφτόμαστε πρώτα πριν μιλήσουμε;
2. Σκεφτείτε τη δύναμη που έχουν τα λόγια σας, ακόμη και σε σας. Κάντε το εξής πείραμα: Μιλήστε στους άλλους και πείτε τους τις έκανε ο Θεός στη ζωή σας, πώς σας ευλόγησε, πώς περάσατε δοκιμασίες κ.α. Κάντε το για κάνα δυο μέρες. Πώς επηρέασε αυτό την πίστη σας;
3. Τι δείχνουν τα λόγια σας για το τι έχετε στην καρδιά σας; Μήπως αποκαλύπτετε περισσότερα απ' όσα επιθυμείτε; Εάν είχατε μαγνητοφωνήσει τα λόγια μίας ημέρας, τι θα ανακαλύπτατε για τον εαυτό σας;

Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

